

mati třetí osoby, jež s ní přicházejí ve styk, musí postačiti rejstříkovému soudu, že udělení prokury opověděl jeden oprávněný společník, aniž bylo zapotřebí zkoumati, zda tu jest svolení všech společníků podle čl. 104 obch. zák. (srov. rozh. A. Cl. 1080, 1509). Rozhodnutí sb. n. s. čís. 3132, jehož se stěžovatelé dovolávají, tu nedopadá, neboť tam šlo o prokuru udělenou správcem pozůstalosti, který nebyl společníkem, oprávněným k zastupování společnosti. V době, kdy bylo opovězeno udělení prokury, nebylo zrušení obchodní společnosti v obchodním rejstříku zapsáno a nebylo proto závady, by prokuristé nebyli zapsáni. Pro nedostatek předpokladů § 46 odst. (2) zákona nebylo lze dovolacímu rekursu vyhověti.

Čís. 11787.

Notářská komora není účastnicí řízení o exekuci na notářskou kauci a není oprávněna k rekursu proti povolení exekuce.

Notářská komora má možnost hájiti své zájmy v mezích vytčených § 307 ex. ř. a bude také její věcí, by, shledá-li to nutným, zahájila po případě řízení podle § 29 not. ř. a by pak učinila k dosažení účelu v § 29 not. ř. vytčeného návrh na odročení roku nařízeného snad exekučním soudem k rozvrhu.

Byly-li způsobeny neoprávněným zasáhnutím notářské komory do exekuce vymáhajícímú věřiteli útraty, jest jí uložiti jejich náhradu podle §§ 41 a 50 c. ř. s. a § 78 ex. ř.

(Rozh. ze dne 24. června 1932, R I 469/32.)

Soud první stolice povolil k vydobytí peněžité pohledávky proti notáři přeměnu exekuce zajišťovací v uhražovací a příkázáním pohledávky notáře pokud se týče jeho pozůstalosti za krajským soudem civilním (presidiem) v Praze z titulu notářské kauce ve výši plus minus 10.000 Kč k vybrání do výše vykonatelného pohledávání bez újmy zákonitých nároků po rozumu § 25 not. řádu dříve nabytých, avšak přede všemi jinými právy dříve nabytými. Rekursní soud k rekursu notářské komory v Praze napadené usnesení částečně změnil.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele zrušil usnesení rekursního soudu a odmítl rekurs notářské komory v Praze do usnesení prvního soudu.

Důvody:

K rekursu notářské komory v Praze změnil rekursní soud částečně usnesení prvního soudu, jímž byla povolena k návrhu vymáhajícího věřitele k vydobytí jeho vykonatelné pohledávky 15.000 Kč přeměna exekuce zajišťovací v uhražovací a příkázáním pohledávky povinného notáře (jeho pozůstalosti) za krajským soudem civilním (presidiem) v Praze z titulu notářské kauce ve výši plus minus 10.000 Kč k vybrání do výše vykonatelného pohledávání. Výtku stěžovatele, že notářská komora není účastníkem exekučního řízení a že proto nebyla oprávněna

k rekursu, jest v právu. V exekučním řízení může podat rekurs jen strana, t. j. v širším smyslu jen účastník dotčený napadeným usnesením (rozh. čís. 8493 sb. n. s.). Jím jest, jde-li o zabavení pohledávky nejen dlužník a vymáhající věřitel, nýbrž i poddlužník (§ 294 ex. ř.). V souzeném případě přiznal rekursní soud notářské komoře vlastnost účastníka a tím oprávnění k rekursu proto, že se vede exekuce na notářskou kauci a soudy jsou podle § 26 odst. 3 not. řádu povinny oznámiti ihned notářské komoře, vedě-li se exekuce na notářskou kauci. Leč z tohoto ustanovení nelze vyvoditi, že jest notářská komora i účastníci exekučního řízení zahájeného návrhem vymáhajícího věřitele na zabavení notářské kauce. Účastníkem jest kromě dlužníka a vymáhajícího věřitele jen ještě poddlužník, jímž však notářská komora podle obsahu spisu není. Předpisem § 26 not. řádu, podle něhož jsou soudy povinny oznámiti neprodleně notářské komoře, vede-li se exekuce na kauci, nebylo notářské komoře dáno oprávnění zasahovati do práva vymáhajícího věřitele vymáhati na dlužníku vykonatelnou pohledávku. Předpis ten sleduje jen účel, odůvodněný veřejným zájmem, by bylo notářské komoře umožněno splniti řádně povinnost, uloženou jí zákonem v § 26 odst. 1 not. řádu a učiniti k tomu cíli opatření, vytčená v odstavci druhém § 26 not. řádu. Bylo proto zrušiti napadené usnesení, neboť bylo vydáno k rekursu toho, kdo není účastníkem exekučního řízení, a nemá proto ani oprávnění k rekursu. Tím není řečeno, že notářská komora nemá možnost hájiti své zájmy, leč musí se zachovati tak, jak to předpisuje § 307 ex. ř. a bude také její věcí, by, shledá-li to nutným, zahájila po případě řízení podle § 29 not. ř. a aby pak učinila k dosažení účelu v § 29 not. ř. vytčeného návrh na odročení roku nařízeného po případě exekučním soudem k rozvrhu. Ježto dovolací rekurs měl úspěch a vymáhajícímu věřiteli byly způsobeny neoprávněným zasáhnutím notářské komory do exekuce útraty, bylo jí jejich náhradu uložiti podle §§ 41 a 50 c. ř. s. a § 78 ex. ř. (srov. r. čís. 4433 sb. n. s.).

Čís. 11788.

Sudiště podle § 87 a) j. n.

Předpis § 87 a) j. n. předpokládá jen, že žalobce jest protokolovaným kupcem a že se obchod týče závodu v obvodu procesního soudu, není však třeba, by byl tento závod zapsán v obchodním rejstříku procesního soudu. Stačí, bylo-li zboží fakticky převzato, není třeba, by bylo převzato i právně.

(Rozh. ze dne 24. června 1932, R I 484/32.)

Žalobu, zadanou na krajském soudě v Liberci, opřel žalobce co do místní příslušnosti o předpis § 87 a) j. n. Námitce místní nepřislušnosti soudu první stolice vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitku místní nepřislušnosti. **Důvody:** Soud první stolice sice zjišťuje, že jsou splněny předpoklady místní příslušnosti podle § 87 a) j. n., vyhovuje však přes to námitce místní nepřislušnosti soudu z důvodu, že žalující strana není v obvodu procesního soudu pro-